

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XIX. De suppleendis defectibus in Sacramento commiſſis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

126 *Institutionum Pastoralium*
aliâ formulâ confessionis testimonium
concedas, ne iis quidem, quos absol-
ueris,

NVM: XIX.

*De supplendis defectibus in ipso Sacra-
mento commissis.*

SI per errorem, vel obliuionem
dimiseris poenitentem, alioqui ri-
tè dispositum, non datâ absolutione
legitimâ à grauibus, neque ita proce-
dâ te absit, quin moraliter censeri pos-
sit adhuc præsens, & ritè dispositus
absolue etiam nescientem; sin mi-
nùs, si potes absque graui incommo-
do, aut scandalo, roga prudentes
seruato sigillo, vt tibi iterum confite-
ri velit; esse bonam causam, cur il-
lo roges: & tunc à prioribus, & iis, qui
de nouo confessus est, absolues. Si
neque hoc possis sine graui incommo-
modo, vel offensione, silebis, & Deo
committes; præsertim si ab eo tempo-
re receperit aliquod Sacramentum,

vel

vel credatur breui recepturus; eo enim prior defectus supplebitur. Quòd si tamen mors immineret, neq; vllum Sacramentum recipere posset tuus ille pœnitens, omnino monendus esset, vt confiteri velit, aperto, si opus sit, tuo defectu; ne cum vitâ de salute periclitetur. Similiter si defectus fuerit ex parte pœnitentis, vel quia sine causâ peccatum mortale reticuit, vel quia sine dolore sufficienti confessus est, eodem remedio, vt iam docui, vtaris, si defectum postea cognôris; seruata tamen sigilli religione.

Alii defectus subinde non reddunt Sacramentum inualidum, sed tantùm illicitum, si scienter admittantur: vt si absolueris à casu reseruato inter alia, quæ absolueri poteras, aut ab excommunicatione, à quâ non poteras, bonâ tamen fide pœnitentis: si omiseris imponere pœnitentiam debitam; non erit tantæ molis, aut oneris

ris eos emendare, cùm absolutio va-
luerit: si tamen corrigere commode
defectum possis, corriges: attendes
tamen semper, vt sigillum serues.

NVM: XX.

De Sigillo.

CAue, ne directè, vel indirectè
vlllo modo, vel vnquam, vlllo
casu, ne mortis quidem vitandæ cau-
sâ, aut prætextu cuiusuis boni, etiam
publici, sacrosanctum Sigillum con-
fessionis frangas, aut occasionem
præbeas, ne alii frangant; ideoque
arcebis eos, qui propiùs accedunt
confitenti: cauebis præterea, ne voce
altiore, aut gestu, vel alio signo assi-
stentes intelligant aliquid pertinens
ad sigillum. Frangitur autem sigil-
lum, vel reuelando peccatum mortale,
etiam in genere, vel veniale quod-
piam in specie, vel quodcunque, quod
pœnitens confessus est, tanquam per-
tinens ad suum peccatum in confes-
sione